

Дело Т-409/06

Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd

срещу

Съвет на Европейския съюз

„Дъмпинг — Внос на обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Изготвяне на извадка — Неоказване на съдействие — Право на защита — Вреда — Задължение за мотивиране“

Решение на Общия съд (осми състав) от 4 март 2010 г. II - 812

Резюме на решението

1. *Обща търговска политика — Защита срещу дъмпинг — Дъмпингов марж — Определяне на нормалната стойност — Използване на наличните факти в случай на неоказване на съдействие от предприятието
(член 18 от Регламент № 384/96 на Съвета)*
2. *Обща търговска политика — Защита срещу дъмпинг — Антидъмпингова процедура — Право на защита — Разгласяване на окончателната информация от Комисията на предприятията
(член 20, параграфи 2 и 4 от Регламент № 384/96 на Съвета)*

3. *Общностно право — Принципи — Право на защита — Спазване в административните процедури — Антидъмпинг — Задължение на институциите да осигуряват информацията за съответните предприятия — Допълнителен документ за окончателно разгласяване*
(член 20, параграф 5 от Регламент № 384/96 на Съвета)
4. *Обща търговска политика — Защита срещу дъмпинг — Вреда — Период, който следва да се вземе предвид*
(член 3, параграф 2 от Регламент № 384/96 на Съвета)
5. *Обща търговска политика — Защита срещу дъмпинг — Дъмпингов марж — Сравнение между нормалната стойност и експортната цена*
(член 2, параграф 10 от Регламент № 384/96 на Съвета)

1. Член 18 от основния антидъмпингов регламент № 384/96 представлява транспониране в общностно право на точка 6.8, както и на приложение II към Споразумението за прилагането на член VI от Общото споразумение по митата и търговията от 1994 г., в светлината на които той трябва да се тълкува, доколкото това е възможно. В това отношение е важно да се посочи, че прибягването до налични факти е обосновано, когато дадено предприятие откаже да съдейства или когато предостави невярна или лъжлива справка, като член 18, параграф 1, второ изречение от основния регламент не изисква да е налице умисъл.

Всъщност размерът на усилията, положени от дадена заинтересована страна за съобщаване на някои сведения, не е свързан задължително с техните същностни качества и във всички случаи не е единственият определящ елемент. Така ако в крайна сметка поисканите

сведения не са получени, Комисията е в правото си да прибягне до наличните факти, отнасящи се до тях.

Тази преценка се потвърждава от член 18, параграф 3 от посочения основен регламент, според който ако предоставената информация не е възможно най-добрата във всяко едно отношение, тя не се изключва автоматично, ако недостатъците в нея не са от естество, което да причини неоправдани трудности при достигането до логично приемливи заключения, ако информацията е предоставена по подходящ начин, навреме и може да бъде проверена и ако страната е действала, полагайки всички усилия. Фактът, че са били положени всички усилия, представлява следователно само едно от условията, които трябва да бъдат изпълнени, за да е длъжна Комисията да вземе предвид непълната информация.

В този смисъл, когато даден производител е обект на антидъмпингово разследване и въпреки факта, че е притежавал данни за пълния обем на износа си за пазара на Общността, данните, които е съобщил на Комисията в хода на административното производство относно експортните си продажби, са противоречиви, не може да се приеме, че той е действал, полагайки всички усилия. При тези условия Комисията не е длъжна за целите на изчисляването на експортната цена да вземе предвид списъците с продажби на пазара на Общността, след като използването на всички данни, които се съдържат в него, задължително би довело до погрешен резултат.

(вж. точки 103—106)

2. На предприятията, засегнати от разследване, предхождащо приемането на антидъмпингов регламент, трябва да е била предоставена възможност в хода на административната процедура да изложат надлежно своето становище относно действителното съществуване и релевантността на твърдените факти и обстоятелства, както и относно доказателствата, на които Комисията основава преценката си за наличие на дъмпинг и за причинената от него вреда.

Във връзка с това непълнотата на окончателното разгласяване, поискано от страните по силата на член 20, параграф 2 от основния антидъмпингов регламент № 384/96, води до

незаконосъобразност на регламент, с който се налага окончателни антидъмпингови мита, само ако поради този пропуск заинтересованите страни не са били в състояние да защитят надлежно своите интереси. Такъв би бил по-конкретно случаят, когато пропускът се отнася до факти или съображения, различни от използваните за временните мерки, по отношение на които съгласно посочената разпоредба трябва да се отдели особено внимание при окончателното разгласяване. Както е видно от член 20, параграф 4, последно изречение от посочения регламент, по същите причини това е така и когато пропускът се отнася до факти или съображения, различни от тези, на които се основава взето от Комисията или Съвета решение след съобщаването на документа за окончателно разгласяване.

Обстоятелството, че Комисията изменя анализа си след коментарите, направени от заинтересованите страни по документа за окончателно разгласяване, обаче само по себе си не представлява нарушение на правото на защита. Както следва от член 20, параграф 4, последно изречение от основния регламент, всъщност документът за окончателно разгласяване не предопределя каквото и да било последващо решение на Комисията или на Съвета. Тази разпоредба се ограничава с това да наложи на Комисията задължението да съобщи във възможно най-кратък срок фактите и съображенията, които са различни от тези в подкрепа на първоначалния ~~ф~~подход, съдържащ се в документа за окончателно разгласяване. Ето защо за да се определи дали Комисията е спазила правата на засегнатите страни, които произтичат от член 20,

параграф 4, последно изречение от основния регламент, трябва да се провери и дали Комисията им е съобщила фактите и съображенията, приети за целите на новия анализ относно вредата и относно формата на необходимите мерки за нейното отстраняване, доколкото същите се различават от възприетите в документа за окончателно разгласяване.

4. Налагането на антидъмпингови мита представлява не санкция за минало поведение, а защитна и предпазна мярка срещу неолоялната конкуренция, резултат от дъмпинга. Ето защо, за да може да се определят антидъмпингови мита, които са годни да защитят производството на Общността от дъмпинг, е необходимо разследването да се води въз основа на възможно най-актуалната информация.

(вж. точки 134, 135, 140, 141)

3. Като предоставя на производителя, който е обект на антидъмпингово разследване, срок под десет дни, за да коментира допълнителния документ за окончателно разгласяване, Комисията нарушава член 20, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент № 384/96. Това обстоятелство обаче не може само по себе си да доведе до отмяна на обжалвания регламент. Всъщност необходимо е също да се установи, че разполагането с по-кратък от законоустановения срок може да засегне конкретно тяхното право на защита в рамките на въпросното производство.

Когато общностните институции установят, че вносът на продукт, който до този момент е бил предмет на количествени ограничения, се увеличава, след като споменатите ограничения прекратят действието си, те могат да вземат предвид това увеличение за целите на своята преценка на вредата, претърпяна от производството на Общността.

(вж. точки 157, 158)

(вж. точка 147)

5. В рамките на антидъмпингова процедура, когато от съответния продукт има широка гама от стоки, разкриващи значителни разлики по отношение на

техните характеристики и цени, може да се окаже необходимо обединяването им в повече или по-малко еднородни категории. Тази операция има за цел да се позволи обективно сравнение между сравними продукти и по този начин да се избегне погрешно

изчисляване на дъмпинговия марж и на вредата поради неуместни сравнения.

(вж. точка 172)